

Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: P-437/2023-30

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu toga suda Zoranu Šljivcu, u pravnoj stvari po tužbi tužitelja Ivica Kirina iz Požara 63, Virovitica, OIB: 10437172965, zastupanog po punomoćniku Željku Palatinušu, odvjetniku iz Virovitice, protiv tuženika Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, Zagreb, OIB: 92963223473, zastupanog po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon glavne rasprave održane u prisutnosti punomoćnika stranaka, te ročišta za objavu i dostavu presude održanog 9. listopada 2026.

p r e s u d i o j e

I. N a l a ž e s e tuženiku Zagrebačkoj banci d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju Ivici Kirinu iz Virovitice, Požari 63, OIB: 10437172965, isplati iznos od 1.744,15 eur zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući istu u periodu od 01.10.2015.g. do 31.12.2015.g. po stopi do 8,14% godišnje, u periodu od 01.01.2016.g. do 30.06.2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, u periodu od 01.07.2016.g. do 31.12.2016.g. po stopi od 7,88% godišnje, u periodu od 01.01.2017.g. do 30.06.2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, u periodu od 01.07.2017.g. do 31.12.2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, u periodu od 01.01.2018.g. do 30.06.2018.g. po stopi od 7,09% godišnje, u periodu od 01.07.2018.g. do 31.12.2018.g. po stopi od 6,41% godišnje, u periodu od 01.01.2019.g. do 30.06.2019.g. po stopi od 6,54% godišnje, u periodu od 01.07.2019.g. do 31.12.2019.g. po stopi od 6,40% godišnje, u periodu od 01.01.2020.g. do 30.06.2020.g. po stopi od 6,11% godišnje, u periodu od 01.07.2020.g. do 31.12.2020.g. po stopi od 5,89% godišnje, u periodu od 01.01.2021.g. do 30.06.2021.g. po stopi od 5,89% godišnje, u periodu od 01.07.2021.g. do 31.12.2021.g. po stopi od 5,89% godišnje, u periodu od 01.01.2022.g. do 30.06.2022.g. po stopi od 5,61% godišnje, u periodu od 01.07.2022.g. do 31.12.2022.g. po stopi od 5,89% godišnje, u periodu od 01.01.2023.g. do 30.06.2023.g. po stopi od 5,50% godišnje, u periodu od 01.07.2023.g. do 31.12.2023.g. po stopi od 7,00% godišnje, u periodu od 01.01.2024.g. do 30.06.2024.g. po stopi od 7,50% godišnje, u periodu od 01.07.2024.g. do 31.12.2024.g. po stopi od 7,25% godišnje, u periodu od 01.01.2025.g. do 30.06.2025.g. po stopi od 6,15% godišnje, u periodu od

01.07.2025.g. do 31.12.2025.g. po stopi od 5,15% godišnje, u periodu od 01.01.2026.g. do 30.06.2026.g. po stopi od 5,15% godišnje, u periodu od 01.07.2026.g. do 31.12.2026.g. po stopi od 5,40% godišnje, a nadalje po stopi utvrđenoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, do konačne isplate, u roku od 15 dana.

II. O d b i j a s e tužbeni zahtjev koji glasi:

"Nalaže se Zagrebačkoj banci d.d., Trg bana Josipa Jelačića 10, 10000 Zagreb, OIB: 92963223473, da tužitelju IVICI KIRINU, OIB: 10437172965, Virovitica, Požari 63, u roku od 15 dana isplati iznos od 4.126,07 EUR zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući istu u periodu od 15.11.2005.g. do 30.06.2011.g. po stopi od 14% godišnje, u periodu od 01.07.2011.g. do 31.07.2015.g. po stopi od 12% godišnje, u periodu od 01.08.2015.g. do 31.12.2015.g. po stopi do 8,14% godišnje, u periodu od 01.01.2016.g. do 30.06.2016.g. po stopi od 8,05% godišnje, u periodu od 01.07.2016.g. do 31.12.2016.g. po stopi od 7,88% godišnje, u periodu od 01.01.2017.g. do 30.06.2017.g. po stopi od 7,68% godišnje, u periodu od 01.07.2017.g. do 31.12.2017.g. po stopi od 7,41% godišnje, u periodu od 01.01.2018.g. do 30.06.2018.g. po stopi od 7,09% godišnje, u periodu od 01.07.2018.g. do 31.12.2018.g. po stopi od 6,82% godišnje, u periodu od 01.01.2019.g. do 30.06.2019.g. po stopi od 6,54% godišnje, u periodu od 01.07.2019.g. do 31.12.2019.g. po stopi od 6,30% godišnje, u periodu od 01.01.2020.g. do 30.06.2020.g. po stopi od 6,11% godišnje, od 01.07.2020.g. do 31.12.2020.g. po stopi od 5,89% godišnje, od 01.01.2021.g. do 30.06.2021.g. po stopi od 5,75% godišnje, u periodu od 01.07.2021.g. do 31.12.2021.g. po stopi od 5,61% godišnje, u periodu od 01.01.2022.g. do 30.06.2022.g. po stopi od 5,49% godišnje, u periodu od 01.07.2022.g. do 31.12.2022.g. po stopi od 5,31% godišnje, u periodu od 01.01.2023.g. do 30.06.2023.g. po stopi od 5,50% godišnje, u periodu od 01.07.2023.g. do 31.12.2023.g. po stopi od 7,00% godišnje, u periodu od 01.01.2024.g. do 30.06.2024.g. po stopi od 7,50% godišnje, u periodu od 01.07.2024.g. do 31.12.2024.g. po stopi od 7,25% godišnje, u periodu od 01.01.2025.g. do 30.06.2025.g. po stopi od 6,15% godišnje, u periodu od 01.07.2025.g. do 31.12.2025.g. po stopi od 5,15% godišnje, u periodu od 01.01.2026.g. do 30.06.2026.g. po stopi od 5,15% godišnje, a nadalje po stopi utvrđenoj čl. 29. Zakona o obveznim odnosima, tekućim od 01.10.2015.g. pa nadalje, do konačne isplate."

III. Svaka stranka snosi svoje troškove.

Obrazloženje

1. Tužitelj je protiv tuženika podnio tužbu navodeći da je s tuženikom dana 23.9.2005. godine zaključio Ugovor o kreditu broj: 3205460729, kreditna partija: 7102881725 na iznos kunske protuvrijednosti od 46.500,00 CHF. Ugovoren je rok vraćanja kredita na 10 godina, u mjesečnim anuitetima u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju tuženika za CHF. Dospijeće anuiteta je bilo svakog 15.-og u mjesecu. Anuiteti su na početku otplate iznosili 479,90 CHF, a prvi anuitet je dospio na naplatu 15.11.2005. godine. Ugovorena je kamatna stopa od 4,50 % godišnje promjenjiva. Kredit je tužitelju isplaćen 28.9.2005. godine, a srednji tečaj HNB za CHF na taj dan iznosio je 4,776676. Kredit je konvertiran u valutu EUR prema izračunu tuženika.

2. Ugovor o kreditu je zaključen s valutnom klauzulom u švicarskim francima, CHF. Takva odredba Ugovora o kreditu je nepoštena i ništetna, jer prije sklapanja i u vrijeme sklapanja istog Ugovora o kreditu tuženik kao trgovac nije tužitelja kao potrošača u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa sklapanjem predmetnog Ugovora o kreditu. Kako je tužitelj vratio cjelokupni kredit obračunavajući anuitete prema valuti CHF, proizlazi da je tuženik od tužitelja primio znatno veći iznos od onog na koji je imao pravo uvažavajući okolnosti da su plaćanja vršena temeljem ništetnih i nepoštenih ugovornih odredbi. Shodno navedenom, tuženik je dužan tužitelju vratiti iznos koji je tužitelj platio uz primjenu ništetnih i nepoštenih ugovornih odredbi vezanih za tečaj CHF i to za svaki anuitet, sve zajedno sa zakonskim zateznim kamatama računajući iste od dana uplate svakog anuiteta pa do konačne isplate. Pri tome treba uzeti u obzir obračun konverzije koji je izradio tuženik, tako da tužitelj potražuje više uplaćene iznose na ime tečajnih razlika, zatezne kamate na više plaćene iznose do dana konverzije te razliku glavnice koja je nastala prilikom konverzije iz CHF u EUR, što sve treba obračunati do dana konverzije, odnosno na dan 30.9.2015. godine, a pored toga potražuje zateznu kamatu na iznos preplate, koja će se utvrditi tekućom od 1.10.2015. godine pa do isplate.

3. Tužitelj je prema vlastitom izračunu utvrdio da je tuženik od tužitelja uvažavajući okolnosti da su plaćanja vršena temeljem ništetnih i nepoštenih ugovornih odredbi vezanih za tečaj CHF, neosnovano primio ukupno iznos od 5.397,33 eur (40.666,17 kn) prema pretvorbenom tečaju koji iznos je tužitelj obračunavao na način da je utvrdio visinu rate pretvorene u kn na dan isplate kredita te isti iznos oduzeo od svakog anuiteta koji je stvarno platio za svaki pojedini mjesec, što je sve umanjio za iznos priznat konverzijom, te je na to sve obračunao zateznu kamatu tekuću od plaćanja pojedinog anuiteta do dana konverzije.

4. Tužitelj predlaže da se vještačenjem utvrde rate kredita koje je tužitelj trebao plaćati u smislu odluka iz tužbe, da utvrdi kolike je rate u pojedinom mjesecu platio te shodno tome da utvrdi postoji li razlike i kolika je ta razlika u svakom pojedinom mjesecu sve u periodu od početka otplate kredita pa do dana konverzije, da pri izračunu uzme u obzir iznos koji je banka priznala kroz konverziju te da na sve preplaćene iznose izračuna zakonske zatezne kamate tekuće od dana plaćanja svakog preplaćenog iznosa do dana konverzije, kao i da utvrdi razliku u glavnici koja je nastala prilikom konverzije. Tužitelj je postavio tužbeni zahtjev kao pod točkom II. izreke.

5. U odgovoru na tužbu tuženik potvrđuje da je s tužiteljem sklopio Ugovor o namjenskom kreditu broj: 3205460729 od 23.9.2005. godine kojim je tužitelju stavio na raspolaganje kredit u iznosu kunske protuvrijednosti od 46.500,00 CHF. Tuženik spori osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe kako tužitelj nije dokazao da je potrošač, niti da se sredstvima kredita koristio isključivo za potrošačke svrhe. Istovremeno, zakon ne predviđa da bi se takva svrha trebala presumirati pa je stoga na tužitelju teret dokaza u smislu odredbe čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača. Nadalje, ističe prigovor zastare iz razloga što je eventualno potraživanje tužitelja po Ugovoru o kreditu u zastari. Ističe da se ima primijeniti trogodišnji zastarni rok imajući u vidu plaćanja koje je tužitelj vršio po uvećanim anuitetima i to sve u smislu odredbe čl. 126. ZZP-a u svezi odredbe čl. 230. ZOO-a. Ističe da je predmetna tužba podnesena 7.6.2023. godine te da je prošlo više od 3 godine od plaćanja koja je tužitelj vršio, pa se ima smatrati da je cjelokupno potraživanje u zastari.

6. Nadalje, tuženik ističe da je odlučna činjenica koju sud treba uzeti u obzir u ovom predmetu da je tužitelj s tuženikom dana 11.1.2016. godine sklopio Sporazum o konverziji kojim je izvršena konverzija osnovnog kredita iz CHF u EUR, sukladno odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/15 – dalje: ZIDZPK/15). Tim Dodatkom parnične stranke su izmijenile osnovni Ugovor o kreditu na način da je tužiteljev kredit koji je bio denominiran u kunama s valutnom klauzulom u CHF konvertiran u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR, odnosno položaj tužitelja je izjednačen s položajem u kojem bi bio da je koristio kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR. Ističe da tužitelj nema pravni interes za vođenjem ovog postupka, jer je provedena konverzija sukladno strogim zakonskim odredbama ZIDZPK/15 te ne postoje bilo kakvi razlozi nevaljanosti takvog ugovornog odnosa što je nesporno među strankama. Tužitelj stoga nema pravo na isplatu te predlaže sudu da tužbu odbaci, a podredno da odbije tužbene zahtjeve i naloži tužitelju da plati troškove parničnog postupka.

7. U dokaznom postupku sud je saslušao tužitelja (list 303-304), te je izvršio uvid u presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 (list 8-46), u Ugovor o namjenskom kreditu (list 47-51), u izračun konverzije na dan 30.9.2015. (list 54-65), u Dodatak Ugovora o kreditu temeljem Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015) (list 66-73), u izračun konverzije na dan 30.9.2015. (list 317-328), u nalaz i mišljenje sudskog vještaka Lider Premium d.o.o.- vl. mr. sc. Sanja Radoš dipl. oec. od 9.3.2026. (list 334-355), u pregled kamatnih stopa (list 356-362), u Sporazum od 11.1.2016. (list 363-364) te u izjavu od 11.1.2016. (list 365).

8. Temeljem uvida u Ugovor o namjenskom kreditu broj: 3205460729, kreditna partija: 7102881725 od 23.9.2005. godine (list 47-51) zaključenog između tužitelja kao korisnika kredita i tuženika, utvrđeno je da su tužitelj i tuženik zaključili Ugovor o namjenskom kreditu za izgradnju kuće u iznosu od 46.500,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke. Kredit je odobren na rok otplate od 10 godina, kamatna stopa je promjenjiva u skladu s promjenama Odluke o kamatnim stopama tuženika, a u trenutku ugovaranja kredita iznosila je 4,50 % godišnje. Korisnik kredita obavezan je kredit vratiti u mjesečnim anuitetima u kunsjoj protuvrijednosti 479,90 CHF obračunatoj po srednjem tečaju Hrvatske narodne banke važećem za CHF na dan plaćanja. Iznos anuiteta sadrži glavni dug i kamatu obračunatu temeljem kamatne stope važeće na dan sklapanja ugovora. Anuiteti dospijevaju na naplatu uzastopno svakog 1.-og dana u mjesecu počev od dana dospijeca prvog anuiteta.

9. Nakon podizanja predmetnog kredita pred Trgovačkim sudom u Zagrebu vodio se spor radi zaštite kolektivnih interesa potrošača po tužbi tužitelja Potrošač – Hrvatski savez udruga za zaštitu potrošača, Zagreb, Ljudevita Posavskog 48, protiv tuženika osam banaka, među kojima je 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb.

U tome postupku donesena je presuda broj: 26.P-1401/2012 od 4.7.2013. godine, kojom je pod točkom 1. utvrđeno da je 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb u razdoblju od 1.4.2004. godine do 31.12.2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb kao trgovac nije potrošače u cijelosti informirala

o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi zaključenja predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, pa je time 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN broj: 96/03) u razdoblju od 1.4.2004. godine do 6.8.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 7.8.2007. godine do 31.12.2008. godine protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN broj: 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima, te da je u razdoblju od 10.9.2003. godine do 31.12.2008. godine, a koja povreda traje i nadalje, povrijedila kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima, ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način da je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja obveze u ugovorima o kreditima promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb i drugim internim aktima banke, a da prije zaključenja i u vrijeme zaključenja ugovora 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb kao trgovac i korisnici kreditnih usluga kao potrošači nisu pojedinačno pregovarali i ugovorom utvrdili egzaktnu parametre i metodu izračuna tih parametara, koji utječu na odluku 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb o promjeni stope ugovorene kamate, a što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, utemeljenoj na jednostranom povećanju kamatnih stopa, a sve na štetu potrošača, pa je time 1. tužena Zagrebačka banka d.d. Zagreb postupila suprotno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/03) u razdoblju od 10.9.2003. godine do 6.8.2007. godine i to člancima 81., 82. i 90., a od 7.8.2007. godine pa nadalje protivno odredbama tada važećeg Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 75/09, 79/09, 89/09, 133/09) i to člancima 96. i 97. Zakona o zaštiti potrošača, te suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima.

10. Donošenjem presude Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43 PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. godine u kolektivnom sporu pravomoćno je odlučeno da je Zagrebačka banka d.d. u razdoblju od 10. rujna 2003. godine do 31. prosinca 2008. godine povrijedila kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita tako što je u potrošačkim ugovorima o kreditima koristila nepoštenu ugovornu odredbu kojom je ugovorena redovna kamatna stopa koja je tijekom postojanja ugovorne obveze promjenjiva u skladu s jednostranom odlukom banke o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo i koja je ništetna.

11. Odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6632/2017-10 od 14.6.2018. godine pravomoćno je utvrđeno da je ništetna i nepoštena ugovorna odredba u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu koji su zaključeni u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine, gdje je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF.

12. Predmet ovoga spora je zahtjev za isplatu s osnova izvršene preplate temeljem ništetnih odredbi ugovora koje se odnose na promjene tečaja CHF po Ugovoru o namjenskom kreditu broj: 3205460729 od 23.9.2005. godine (list 47-51) zaključenog između tužitelja i tuženika, te tužitelj zahtijeva glavnica izvršene preplate od početka otplate do konverzije kredita, zatezne kamate na navedene glavnice i podredno eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim zahtijeva isplatu zateznih kamata na izvršenu preplatu temeljem promjene tečaja CHF od početka otplate pa sve do konverzije kredita.

13. Kako se tužitelj izričito pozvao na presude radi zaštite kolektivnih interesa potrošača koje se odnose i na ovdje tuženika Zagrebačku banku d.d., odgovarajućom primjenom odredbe čl. 118. Zakona o zaštiti potrošača (NN 41/2014, 110/2015 i 14/2019 – dalje: ZZP) te čl. 502.c u vezi s čl. 502.a i 502.b Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13 i 70/19 – dalje: ZPP) te presude imaju obvezujući učinak na utvrđenje ništetnosti ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF iz predmetnog ugovora. Tužitelj je u svome iskazu (list 303-304) naveo da mu je službenica banke ukazala da je najpovoljniji kredit u CHF i da većina klijenata bira upravo takav kredit. Imajući povjerenja u dobivenu informaciju odlučio se za kredit u CHF, ali nije mogao utjecati na sadržaj ugovornih odredbi, pa niti na odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli. Opcija je bila "uzmi ponuđeno ili ostavi". Banka je u sustavu imala taj model kredita, te je uz svaki pojedini primjerak samo upisano njegovo ime i prezime i osobni podaci, visina kredita, rok otplate i instrumenti osiguranja te početna kamatna stopa. Nije upozoren na rizik od moguće promjene tečaja. Po zanimanju je inženjer geotehnike te ne raspolaže potrebnim stručnim ekonomskim znanjem i nije znao stvarni sadržaj pojmova valutne klauzule prema kojoj je glavnica vezana uz CHF. Kreditna sredstva su u cijelosti utrošena za izgradnju obiteljske kuće. U vrijeme podizanja kredita nije imao obrt, nije bio nositelj OPG-a, a nije imao ni udio u trgovačkom društvu. Kako je odnos između tužitelja i tuženika prema njegovom iskazu očito bio zasnovan na povjerenju, a tužitelj nije bio stručan za područje bankarstva i ugovor je već bio pripremljen, te na njega nije mogao utjecati, iskazom tužitelja potvrđena je ništetnost odredbe o valutnoj klauzuli CHF, a koja je utvrđena u kolektivnom sporu.

14. Stoga je sud sukladno odluci Trgovačkog suda u Zagrebu broj: 26 P-1401/2012 od 4.7.2013. godine, odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: 43.PŽ-7129/13-4 od 13.6.2014. godine, odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-249/14-2 od 4.7.2013. godine, odluci Visokog trgovačkog suda RH broj: PŽ-6632/2018-10 od 14. lipnja 2018. godine i odluci Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj: Revt-2221/2018-11 od 3. rujna 2019. godine i iskazom tužitelja utvrdio da su ništetne odredbe o valutnoj klauzuli vezanoj za CHF o kojima se nije pregovaralo.

15. Kako je utvrđena ništetnost odredbe ugovora u dijelu koji se odnosi na valutu uz koju je vezana glavnica za švicarski franak, a tužitelj je tuženiku temeljem te ništetne valute vezane za švicarski franak otplaćivao kredit, temeljem čl. 323. st. 1. u svezi s čl. 324. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) u slučaju djelomične ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve što je primila temeljem ništetne odredbe. Obveza vraćanja imovine vrši se po odredbama o stjecanju bez osnove i nastaje kada se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

16. U ovome slučaju osnova plaćanja valute vezane za CHF temeljena na Ugovoru o namjenskom kreditu je otpala utvrđenjem ništetnim tih odredbi ugovora, te bi tuženik temeljem čl. 1111. ZOO-a bio obavezan izvršiti povrat primljenih novčanih sredstava, sukladno čl. 1115. ZOO-a kao nepošten stjecatelj s zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 29. st. 1. i 2. ZOO-a od dana stjecanja do isplate. Navedeno je osnovno pravilo ukoliko nije izvršena konverzija kredita.

17. Tijekom postupka je utvrđeno da je po predmetnom kreditu zaključen Sporazum temeljem Zakona o izmjeni i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015), konverzija kredita u kredit uz valutnu klauzulu u EUR od 11.1.2016. godine

(list 363-364) sukladno čl. 19.c st. 1. toč. 6. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o potrošačkom kreditiranju (NN 102/2015 – dalje: ZIDZPK/15) te da je provedena konverzija kredita iz kredita denominiranog u kunama s valutnom klauzulom u CHF u kredit denominiran u kunama s valutnom klauzulom u EUR na dan 30. rujna 2015. godine i da je postignut sporazum o raspolaganju preplatom, namirenjem budućih anuiteta sve dok se preplata u potpunosti ne iskoristi.

18. Konverzija kredita s valutnom klauzulom u CHF u kredit s valutnom klauzulom u EUR sklapanjem predmetnog Sporazuma izvršena je temeljem ZIDZPK/15, a radi se o aktu kojim se temeljem zakona nalaže bankama izmjena odredbi iz osnovnog ugovora te eventualno sklopljenih dodataka i to valuta kredita, kamatna stopa i iznos preostale neotplaćene glavnice kredita, te se postiže sporazum iz čl. 19.c toč. 6. ZIDZPK/15 na način kako to nalaže zakon.

19. Dakle, tijekom postupka je utvrđena ništetnost ugovornih odredbi o valutnoj klauzuli u CHF, te je tužitelj temeljem tih ništetnih odredbi otplaćivao kredit od početka otplate pa sve do trenutka konverzije 30.9.2015. godine. U takvim okolnostima, da nije izvršena konverzija, tuženik bi bio dužan tužitelju izvršiti povrat isplaćenog iznosa koji je utvrđen ništetnim za cijelo razdoblje otplate do konverzije, a koji prelazi iznos iznad početnog tečaja CHF s zakonskim zateznim kamatama na svaki taj iznos.

20. Prema nalazu i mišljenju sudske vještakinje mr. sc. Sanje Radoš dipl. oec. od 9.3.2026. godine (list 334-355) tužitelj je tuženiku za razdoblje otplate kredita do konverzije izvršene dana 30.9.2015. godine po osnovi više plaćene tečajne razlike koja je bila iznad početnog tečaja isplatio više 5.845,28 eur. Zatezne kamate na povećan tečaj od početka otplate do konverzije kredita 30.9.2015. godine iznosile su ukupno 1.744,15 eur. Sveukupno po osnovi glavnice i po osnovi zakonskih zateznih kamata do konverzije, dugovanje tuženika bi iznosilo 7.589,43 eur. Navedeni nalaz koji je sačinjen od stručne osobe i jasno obrazložen, na koji stranke nisu imale primjedbe, sud je prihvatio u cijelosti.

21. Tužitelj preciziranim tužbenim zahtjevom od 25.5.2026. godine (list 383-384) nakon provedenog vještačenja potražuje iznos od 4.126,07 eur s zateznim kamatama od 15.11.2005. godine, a nije obrazložio osnov potraživanja i dospijeće na naplatu u okolnostima izvršene konverzije kredita.

22. Učinak konverzije prema ZIDZPK/15 djeluje od početka otplate kredita te omogućava uspostavu činjeničnog i pravnog okvira u kojoj bi se tužitelj našao i bez postojanja nepoštenih ugovornih odredbi. Tako stvorena mogućnost uspostave činjeničnog i pravnog okvira kakav je postojao, sama po sebi ima restitucijski učinak jer omogućuje vraćanje koristi koju je druga ugovorna strana ovdje tuženik stekao od potrošača ovdje tužitelja po osnovi nepoštene ugovorne odredbe i to u okolnostima i u proceduri koja je unaprijed poznata i unaprijed svim stranama predstavljena kao jednokratna mjera i trajno rješenje. Zaključenjem predmetnog Sporazuma koji je zaključen prema pravilima posebnog propisa ZIDZPK/15 uspostavljena je ravnoteža između efektivne zaštite i zahtjeva pravne sigurnosti, kao i zaštite legitimnih očekivanja strana u ugovornom odnosu koje su postupale u dobroj vjeri i u opsegu obračuna izvršenog u smislu odredbe čl. 19.c u vezi s čl. 19.e ZIDZPK/15. Interveniranje u takav pravni odnos na način kojim tužitelj zahtijeva unutar opsega obračuna izvršenog prema odredbi čl. 19.c u vezi s odredbom čl. 19.e ZIDZPK/15 po ocjeni ovoga suda bilo bi suprotno slobodi ugovaranja i slobodi tržišnog natjecanja. U takvim okolnostima tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva glavicu preplaćenih iznosa na temelju nepoštenih i ništetnih odredbi ugovora o kreditu koje se odnose na valutnu klauzulu u

CHF u iznosu od 4.126,07 eur uvećanu za zakonske zatezne kamate od 15.11.2005. godine do dana konverzije 30.9.2015. godine, nije osnovan, te ga je sud odbio i odlučio kao pod točkom II. izreke.

23. Tužitelj je podneskom od 31.8.2026. godine (list 444-445) postavio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim je zatražio, ukoliko sud smatra da osnovno postavljeni tužbeni zahtjev nije osnovan zatezne kamate na preplaćene iznose kredita do dana konverzije 30.9.2015. godine prema nalazu vještaka u iznosu od 1.744,15 eur. Kako zatezne kamate na preplaćene iznose nisu obuhvaćene obračunom u konverziji niti su uređene odredbama ZIDZPK/15 tužbeni zahtjev je u tome dijelu osnovan temeljem općeg propisa iz čl. 1111. i čl. 1115. ZOO te je sud u tome dijelu usvojio tužbeni zahtjev i odlučio kao pod točkom I. izreke.

24. Pri donošenju odluke pod točkama I. i II. izreke sud je imao u vidu stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u odluci broj: Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. godine.

25. Odlukom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske broj: PŽ-6632/2017-10 do 14.6.2018. godine pravomoćno je utvrđeno da je ništetna i nepoštane ugovorna odredba u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditu koji su zaključeni u razdoblju od 1. lipnja 2004. do 31. prosinca 2008. godine gdje je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF. Kako je ništetnost ugovorne odredbe o valutnoj klauzuli utvrđena 14.6.2018. godine, a tužba u ovome predmetu podnesena je 7.6.2023. godine, nije protekao opći zastarni rok od 5 godina iz čl. 225. ZOO-a u kojem zastarijevaju tražbine restitucijskog zahtjeva temeljene na odredbama stjecaja bez osnove, pa stoga prigovor zastare nije osnovan. Navedena odluka je sukladna pravnom shvaćanju utvrđenom na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH broj: Su-IV-33/2022-2 od 31. siječnja 2022. godine.

26. Prema čl. 6. Ugovora o namjenskom kreditu od 23.9.2005. godine (list 47-51) namjena predmetnog kredita je izgradnja kuće. Kako je tužitelj kao fizička osoba sklopio ovaj pravni posao na tržištu u svrhu gradnje kuće, što je potvrdio i u svome iskazu na raspravi (list 303-304), a kuća očito nije namijenjena zanimanju niti poslovnoj aktivnosti ili poduzetničkoj djelatnosti, po ocjeni ovoga suda temeljem čl. 3. toč. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 96/2003) tužitelj ima svojstvo potrošača.

27. Tužitelj je nakon zaključenja prethodnog postupka dostavio podneske od 25.5.2026. godine (list 383-384) i od 31.8.2026. godine (list 444-445) kojima je precizirao tužbeni zahtjev i postavio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev. Odredbi čl. 190. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 70/19 80/22, 114/22 i 155/23 – dalje: ZPP) temeljem čl. 39. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o parničnom postupku (NN 70/19) dodan je novi stavak 2., temeljem kojega tužitelj može preinačiti tužbu do zaključenja glavne rasprave ako bez svoje krivnje nije mogao preinačiti do zaključenja prethodnog postupka. Kako je tužitelj o visini svoje tražbine saznao tek nakon provedenog financijsko knjigovodstvenog vještačenja i nakon zauzimanja stava Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi broj: Rev-457/2025-21 od 27. svibnja 2026. godine, sud je sukladno navedenom dopustio preinaku tužbe. U takvim okolnostima, gdje potraživanje proizlazi iz iste činjenične osnove, zastara je prekinuta podnošenjem tužbe, a ne u trenutku preinačenja. Navedeno je u skladu s pravim shvaćanjem Vrhovnog suda RH objavljenog pod brojem: Su-IV-123/2024-5 od 27. svibnja 2024. godine.

28. Odluku o parničnom trošku u ovom postupku sud temelji na činjenici da je tužitelj zatražio pravnu zaštitu kao potrošač i slabija ugovorna strana protiv trgovca kao jače

strane u njihovom međusobnom pravnom odnosu u pravnoj stvari u kojoj domaća sudska praksa nije ustaljena. Nadalje, odluka se temelji i na činjenicama da je ovaj postupak s posebnim okolnostima u kojima obilježje nije stranačka ravnopravnost, te tužitelj nije mogao predvidjeti svoje izgleda za uspjeh jer sudska praksa o spornom pitanju nije bila ujednačena i tužitelj nije mogao biti svjestan da njegov zahtjev nema razumne izgleda za uspjeh. U takvim okolnostima, usprkos činjenici što je tuženik u ovome postupku uspio u većem omjeru i da bi tužitelj tuženiku trebao podmiriti razmjerne parnične troškove, stav je ovoga suda da je temeljem čl. 154. st. 4. ZPP-a primjereno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka. Pri donošenju odluke sud je imao u vidu stav Vrhovnog suda Republike Hrvatske u presudi broj: Rev-637/2019-2 od 15. studenog 2022. godine.

29. Stoga je odlučeno kao u izreci.

U Slatini 9. listopada 2026.

Sudac:

Zoran Šljivac

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba županijskom sudu u roku od 15 dana od dana primitka iste. Žalba se podnosi putem ovog suda u tri istovjetna primjerka.

Dostaviti:

1. Tužitelj po punomoćniku Željku Palatinušu, odvjetniku iz Virovitice, Gajeva 22/III,
2. Tuženik po punomoćnicima odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Metelko, Knežević & partneri d.o.o. iz Zagreba, Lopašićeva 6.

Broj zapisa: **9-3088e-6df66**

Kontrolni broj: **0b4ad-a051b-2e45f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.

ZORAN ŠLJIVAC

Elektronički potpisano: 09.10.2026T14:31:45 (UTC:2026-10-09T12:31:45Z)
Provjera: <https://epotpis.rdd.hr/provjera>
Broj zapisa: 6469cf0b-052d-47e5-807b-e8d18a46388a
Općinski sud u Virovitici

